

Artikel 65 — Ofte stillede spørgsmål

Hvordan fungerer grænseoverskridende samarbejde i henhold til GDPR?

GDPR kræver, at tilsynsmyndighederne i EØS arbejder tæt sammen for at sikre ensartet anvendelse af GDPR og beskyttelse af enkeltpersoners databeskyttelsesrettigheder i hele EØS. En af deres opgaver er at koordinere beslutningstagningen i grænseoverskridende databehandlingssager.

I henhold til den såkaldte one-stop-shop-mekanisme (artikel 60 i GDPR), som finder anvendelse på grænseoverskridende databehandlingssituationer, fungerer den ledende tilsynsmyndighed som det primære kontaktpunkt for den dataansvarlige eller databehandleren for en bestemt databehandling, mens de berørte tilsynsmyndigheder fungerer som det primære kontaktpunkt for de registrerede på den pågældende medlemsstats område. Den ledende tilsynsmyndighed er den myndighed, der har ansvar for at lede samarbejdsprocessen. Den deler relevante oplysninger med de berørte tilsynsmyndigheder, foretager undersøgelserne og udarbejder udkastet til afgørelsen vedrørende sagen, og den skal samarbejde med de andre berørte tilsynsmyndigheder for at nå til enighed om udkastet til afgørelsen.

Når et udkast til afgørelse er afgivet, høres de berørte tilsynsmyndigheder af den ledende tilsynsmyndighed og kan fremkomme med relevante og begrundede indsigelser mod udkastet til afgørelse inden for en periode på fire uger (artikel 60, stk. 4, i GDPR).

Hvis ingen af de berørte tilsynsmyndigheder gør indsigelse, kan den ledende tilsynsmyndighed vedtage afgørelsen.

Hvis mindst en af de berørte tilsynsmyndigheder er uenig i udkastet til afgørelse, kan den fremkomme med relevante og begrundede indsigelser, som nævnt ovenfor. Hvis den ledende tilsynsmyndighed har til hensigt at følge indsigelsen eller indsigelserne, skal den forelægge et revideret udkast for alle de berørte tilsynsmyndigheder. De berørte tilsynsmyndigheder har dernæst en periode på to uger (artikel 60, stk. 5, i GDPR) til at fremkomme med relevante og begrundede indsigelser mod det reviderede udkast til afgørelse.

Hvis den ledende tilsynsmyndighed ikke har til hensigt at følge indsigelsen eller indsigelserne, og der derfor opstår tvister angående et udkast til afgørelse eller et revideret udkast til afgørelse og der ikke kan opnås enighed, udløses sammenhængsmekanismen. Dette betyder, at den ledende tilsynsmyndighed er forpligtet til at indbringe sagen for Databeskyttelsesrådet.

Databeskyttelsesrådet fungerer dernæst som et tvistbilæggelsesorgan, og senest en måned efter indbringelsen af sagen udsteder det en afgørelse med to tredjedeles flertal, som er bindende for den ledende tilsynsmyndighed og de berørte tilsynsmyndigheder (artikel 65 i GDPR). Denne periode kan forlænges med yderligere en måned, hvis sagen er kompleks. Hvis Databeskyttelsesrådet ikke er i stand til at træffe en afgørelse inden for ovennævnte periode med to tredjedeles flertal, bør afgørelsen vedtages med simpelt flertal. Såfremt medlemmerne af Databeskyttelsesrådet er splittede, vedtages afgørelsen ved Databeskyttelsesrådets formands stemme.

Den ledende tilsynsmyndighed, og i nogle situationer den berørte tilsynsmyndighed, hos hvem klagen blev indgivet og hvor afgørelsen meddeles til klageren, skal vedtage sin endelige afgørelse på grundlag af Databeskyttelsesrådets afgørelse, som rettes til den dataansvarlige eller databehandleren og i givet fald til klageren.

Hvem kan udløse tvistbilæggelsesmekanismen?

Hvis der opstår en tvist mellem tilsynsmyndigheder i forbindelse med en one-stop-shop-procedure, skal tvistbilæggelsesmekanismen udløses. Det er obligatorisk for den ledende tilsynsmyndighed at udløse denne proces, når den ikke har til hensigt at følge de relevante og begrundede indsigelser fra de berørte tilsynsmyndigheder eller mener, at en indsigelse ikke er begrundet eller relevant.

Ud over one-stop-shop-mekanismen kan enhver tilsynsmyndighed og Europa-Kommissionen udløse en artikel 65-procedure, hvis en tilsynsmyndighed ikke anmoder om en udtalelse om et udkast til afgørelse i henhold til artikel 64 i GDPR eller ikke følger Databeskyttelsesrådets udtalelse.

En sag er blevet indbragt for Databeskyttelsesrådet i henhold til artikel 65 i GDPR - hvad sker der derefter?

Efter indbringelsen af sagen har Databeskyttelsesrådet en måned til at vedtage en afgørelse. Denne periode kan forlænges med yderligere en måned, alt afhængig af spørgsmålets kompleksitet. Inden for denne tidsramme skal en bindende afgørelse vedtages med to tredjedeles flertal.

Hvis Databeskyttelsesrådet ikke har været i stand til at vedtage en afgørelse inden for denne tidsramme, skal det vedtages sin afgørelse inden for to uger efter udløbet af den anden måned. I sidstnævnte tilfælde skal afgørelsen vedtages med simpelt flertal.

Såfremt medlemmerne af Databeskyttelsesrådet er splittede, vedtages afgørelsen ved formanden for Databeskyttelsesrådets stemme.

I dette tidsrum pågår one-stop-shop-proceduren, og de berørte tilsynsmyndigheder kan ikke vedtage en afgørelse i den sag, der er indbragt for Databeskyttelsesrådet.

Hvem er afgørelserne rettet til?

Alle afgørelser, der træffes i henhold til tvistbilæggelsesmekanismen, rettes til de nationale tilsynsmyndigheder. Databeskyttelsesrådets afgørelse er bindende for dem.

Hvad sker der efterfølgende?

Når Databeskyttelsesrådet har vedtaget en afgørelse, underretter Databeskyttelsesrådets formand uden unødigt forsinkelse de relevante nationale tilsynsmyndigheder om afgørelsen.

For så vidt angår one-stop-shop-procedurer, skal den ledende tilsynsmyndighed eller de berørte tilsynsmyndigheder, hos hvem klagen blev indgivet, vedtage sin endelige afgørelse på grundlag af Databeskyttelsesrådets afgørelse, som rettes til den dataansvarlige eller databehandleren og i givet fald til klageren. Dette skal ske uden unødigt forsinkelse og senest en måned efter, at Databeskyttelsesrådet har meddelt sin afgørelse. Den ledende tilsynsmyndighed og de berørte tilsynsmyndigheder underretter Databeskyttelsesrådet om datoen for meddelelsen af den endelige afgørelse til den dataansvarlige eller databehandleren og klageren. Når den er blevet meddelt, offentliggør Databeskyttelsesrådet sin afgørelse på sit websted.

Den ledende tilsynsmyndighed og de berørte tilsynsmyndigheders endelige afgørelse træffes i henhold til artikel 60, stk. 7, 8 og 9, i GDPR. Den endelige afgørelse skal henvise til Databeskyttelsesrådets afgørelse og skal specificere, at denne bliver offentliggjort på Databeskyttelsesrådets websted. Den ledende tilsynsmyndighed og de berørte tilsynsmyndigheders endelige afgørelse vedhæftes Databeskyttelsesrådets afgørelse.

Hvornår bliver Databeskyttelsesrådets afgørelse offentliggjort?

Når den ledende tilsynsmyndighed eller i nogle tilfælde den berørte tilsynsmyndighed, hos hvem klagen blev indgivet, har meddelt Databeskyttelsesrådet, hvornår den dataansvarlige eller databehandleren og i givet fald klageren blev meddelt datoen for dens endelige afgørelse, offentliggør Databeskyttelsesrådet sin egen afgørelse på sit websted.

Kan en tilsynsmyndighed anfægte en afgørelse, som Databeskyttelsesrådet har truffet i henhold til artikel 65 i GDPR?

Som adressater for Databeskyttelsesrådets afgørelser kan de relevante tilsynsmyndigheder, der ønsker at anfægte dem, indbringe en sag for Domstolen senest to måneder efter meddelelsen.

Kan en dataansvarlig, databehandler eller klageren anfægte en afgørelse, som Databeskyttelsesrådet har truffet i henhold til artikel 65 i GDPR?

Afgørelser, der er vedtaget af Databeskyttelsesrådet på grundlag af artikel 65 i GDPR, er "bindende" for nationale tilsynsmyndigheder, eftersom de skal vedtage deres endelige afgørelse på grundlag af Databeskyttelsesrådets afgørelse. Bindende afgørelser fra Databeskyttelsesrådet er hovedsageligt rettet til de nationale tilsynsmyndigheder og er bindende for dem.

Hvis afgørelser fra Databeskyttelsesrådet berører den dataansvarlige, databehandleren eller klageren direkte og individuelt, kan de i overensstemmelse med artikel 263 i TEUF anlægge et annullationssøgsmål mod disse afgørelser ved Domstolen inden to måneder efter, at de er offentliggjort på Databeskyttelsesrådets websted.

Uden at det berører denne ret i henhold til artikel 263 i TEUF, har enhver fysisk eller juridisk person ydermere effektive retsmidler ved de kompetente nationale domstole mod de endelige afgørelser, der træffes af tilsynsmyndigheden, hvilket medfører retsvirkninger for den pågældende person. Denne ret skal udøves i overensstemmelse med gældende national lovgivning.

Hvis en afgørelse fra en tilsynsmyndighed — der gennemfører en afgørelse, som Databeskyttelsesrådet har truffet i henhold til artikel 65 i GDPR — anfægtes ved en national domstol af den registrerede eller den dataansvarlige/databehandleren og vedrører gyldigheden af den gennemførte afgørelse truffet af Databeskyttelsesrådet i henhold til artikel 65 i GDPR, har den nationale domstol ikke beføjelse til at erklære Databeskyttelsesrådets afgørelse i henhold til artikel 65 i GDPR for ugyldig, men skal henvise spørgsmålet om gyldigheden til Domstolen i overensstemmelse med artikel 267 i TEUF.

En national domstol kan dog beslutte ikke at henvise et spørgsmål vedrørende gyldigheden af en afgørelse truffet af Databeskyttelsesrådet, hvis en fysisk eller juridisk person opfyldte de juridiske betingelser for at anlægge et annullationssøgsmål mod denne afgørelse ved Domstolen, men ikke havde gjort det inden for den periode, der er fastlagt i artikel 263 i TEUF.

Er der andre situationer, der kan udløse tvistbilæggelsesmekanismen?

Tvistbilæggelsesmekanismen udløses ikke kun i tilfælde af, at en ledende tilsynsmyndighed "ikke følger en relevant og begrundet indsigelse fra de berørte tilsynsmyndigheder, eller afviser en indsigelse som værende uden relevans eller ubegrundet" (artikel 60 i GDPR). Den kan også aktiveres i specifikke forskellige tilfælde som omhandlet i artikel 65, stk. 1, f.eks. hvis der er uenighed om, hvilke af tilsynsmyndighederne der bør fungere som ledende tilsynsmyndighed.

Derudover har enhver kompetent tilsynsmyndighed i nogle tilfælde som omhandlet i artikel 64, stk. 1, i GDPR, pligt til at anmode om en udtalelse fra Databeskyttelsesrådet, inden den vedtager sit nationale udkast til afgørelse (f.eks. inden godkendelsen af et nyt sæt standardkontrakter). I henhold til artikel 64, stk. 2, i GDPR, kan enhver tilsynsmyndighed også anmode om en sammenhængsudtalelse fra Databeskyttelsesrådet om ethvert almengyldigt spørgsmål eller ethvert spørgsmål, der har virkninger i mere end én medlemsstat. Hvis en tilsynsmyndighed ikke anmoder om udtalelsen fra Databeskyttelsesrådet for de omhandlede tilfælde i artikel 64, stk. 1, i GDPR, eller ikke følger Databeskyttelsesrådets udtalelse udstedt i henhold til artikel 64 i GDPR, kan enhver tilsynsmyndighed og Europa-Kommissionen indlede en tvistbilæggelsesprocedure for spørgsmålet i henhold til artikel 65.

Som Domstolen præciserede i sin dom i C-311/18 (Schrems II) (præmis 147):

"Med hensyn til den af Kommissioner anførte omstændighed, at tilsynsmyndighederne i forskellige medlemsstater eventuelt ville kunne træffe forskellige afgørelser vedrørende overførsler af personoplysninger til et tredjeland, skal det tilføjes, at som det fremgår af databeskyttelsesforordningens artikel 55, stk. 1, og artikel 57, stk. 1, litra a), er den opgave, der består i at håndhæve anvendelsen af denne forordning, principielt tildelt hver tilsynsmyndighed på dens egen medlemsstats område. Med henblik på at undgå forskellige afgørelser giver denne forordnings artikel 64, stk. 2, desuden en tilsynsmyndighed, som finder, at dataoverførsler til et tredjeland generelt skal forbydes, mulighed for at anmode Det Europæiske Databeskyttelsesråd (EDPB) om en udtalelse, idet dette i henhold til forordningens artikel 65, stk. 1, litra c), kan vedtage en bindende afgørelse, bl.a. når en tilsynsmyndighed ikke følger den afgivne udtalelse".